

مثل الزَّارِع

¹وَابْتَدَأَ أَيضاً يُعَلِّمُ عِنْدَ الْبَحْرِ، فَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ جَمْعٌ كَثِيرٌ حَتَّى إِنَّهُ دَخَلَ السَّفِينَةَ وَجَلَسَ عَلَى الْبَحْرِ وَالْجَمْعُ كُلُّهُ كَانَ عِنْدَ الْبَحْرِ عَلَى الْأَرْضِ.

²فَكَانَ يُعَلِّمُهُمْ كَثِيراً بِأَمْثَالٍ. وَقَالَ لَهُمْ فِي تَعْلِيمِهِ: ³اسْمَعُوا، هُوَذَا الزَّارِعُ قَدْ خَرَجَ لِيَزْرِعَ. ⁴وَفِيمَا هُوَ يَزْرِعُ سَقَطَ بَعْضُ عَلَى الطَّرِيقِ فَجَاءَتْ طُيُورُ السَّمَاءِ وَآكَلَتْهُ. ⁵وَسَقَطَ آخَرُ عَلَى مَكَانٍ مُخْجَرٍ حَيْثُ لَمْ يَكُنْ لَهُ ثُرْتُهُ كَثِيرَةً، فَتَبَتَ خَالاً إِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عُمُقٌ أَرْضٍ. ⁶وَلَكِنْ لَمَّا أَشْرَقَتِ الشَّمْسُ اخْتَرَقَ، وَإِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ أَصْلٌ جَفَّ. ⁷وَسَقَطَ آخَرُ فِي الشَّوْكِ، فَطَلَعَ الشَّوْكُ وَحَتَّقَهُ فَلَمْ يُعْطِ ثَمَراً. ⁸وَسَقَطَ آخَرُ فِي الْأَرْضِ الْجَيِّدَةِ، فَأَعْطَى ثَمَراً يَصْعَدُ وَيَنْمُو، فَأَتَى وَاجِدٌ ثَلَاثِينَ وَآخَرُ بَيْسِينَ وَآخَرُ بِيَمَةٍ. ⁹ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: مَنْ لَهُ أذنانَ لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ.

¹⁰وَلَمَّا كَانَ وَحْدَهُ سَأَلَ الَّذِينَ حَوْلَهُ مَعَ الْإِثْنَيْ عَشَرَ عَنِ الْمَثَلِ. ¹¹فَقَالَ لَهُمْ: قَدْ أُعْطِيَ لَكُمْ أَنْ تَعْرِفُوا سِرَّ مَلَكُوتِ اللَّهِ، وَأَمَّا الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَارِجٍ قِبَالِ أَمْثَالٍ يَكُونُ لَهُمْ كُلُّ شَيْءٍ، ¹²لِكَيْ يُبْصِرُوا مُبْصِرِينَ وَلَا يَنْظُرُوا، وَيَسْمَعُوا سَامِعِينَ وَلَا يَفْهَمُوا، لِئَلَّا يَرْجِعُوا قَتَعُوا لَهُمْ حَطَابَاهُمْ. ¹³ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: أَمَا تَعْلَمُونَ هَذَا الْمَثَلَ، فَكَيْفَ تَعْرِفُونَ جَمِيعَ الْأَمْثَالِ؟ ¹⁴الزَّارِعُ الْكَلِمَةَ. ¹⁵وَهَؤُلَاءِ هُمْ الَّذِينَ عَلَى الطَّرِيقِ: حَيْثُ تُزْرَعُ الْكَلِمَةُ، وَحَيْثَمَا يَسْمَعُونَ يَأْتِي الشَّيْطَانُ لِلْوَقْفِ وَيُزْعِ الْكَلِمَةَ الْمَرْزُوعَةَ فِي قُلُوبِهِمْ. ¹⁶وَهَؤُلَاءِ كَذَلِكَ هُمْ الَّذِينَ زُرِعُوا عَلَى الْأَمَاكِنِ الْمُخْجَرَةِ: الَّذِينَ حَيْثَمَا يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ يَقْبَلُوتَهَا لِلْوَقْفِ بَقَرَحٍ، ¹⁷وَلَكِنْ لَيْسَ لَهُمْ أَصْلٌ فِي دَوَائِهِمْ بَلْ هُمْ إِلَى جِينٍ، قَبْعَدَ ذَلِكَ إِذَا حَدَثَ صَيْقٌ أَوْ اضْطِهَاذٌ مِنْ أَجْلِ الْكَلِمَةِ فَلِلْوَقْفِ يَنْعَثُونَ. ¹⁸وَهَؤُلَاءِ هُمْ الَّذِينَ زُرِعُوا بَيْنَ الشَّوْكِ: هَؤُلَاءِ هُمْ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ ¹⁹وَهُمُومٌ هَذَا الْعَالَمِ وَغُرُورِ الْغِنَى وَشَهَوَاتِ سَائِرِ الْأَشْيَاءِ تَدْخُلُ وَتُخْنِقُ الْكَلِمَةَ فَتَصِيرُ يَلَا تَمَر. ²⁰وَهَؤُلَاءِ هُمْ الَّذِينَ زُرِعُوا عَلَى الْأَرْضِ الْجَيِّدَةِ: الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ وَيَقْبَلُوتَهَا وَيُثْمِرُونَ، وَاجِدٌ ثَلَاثِينَ وَآخَرُ سِتِينَ وَآخَرُ مِئَةً.

السَّرَاحُ الْمُنِيرُ وَأَمْثَالُ أُخْرَى

²¹ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: هَلْ يُؤْتَى بِسَرَاحٍ لِيُوضَعَ تَحْتَ الْمِكْيَالِ أَوْ تَحْتَ السَّرِيرِ؟ أَلَيْسَ لِيُوضَعَ عَلَى الْمَتَارَةِ؟ ²²لَأَنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ خَفِيٍّ لَا يُظْهَرُ وَلَا صَارَ مَكْنُوماً إِلَّا لِيُعْلَنَ. ²³إِنْ كَانَ لِأَحَدٍ أذنانَ لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ. ²⁴وَقَالَ لَهُمْ: انْظُرُوا مَا

مثل برزگر

¹وَبَارَ بِه كَنَارِه درِا به تعلیم دادن شروع کرد و جمعی کثیر نزد او جمع شدند بطوری که به کشتی سوار شده، بر دریا قرار گرفت و تمامی آن جماعت بر ساحل دریا حاضر بودند. ²پس ایشان را به مَثَلها چیزهای بسیار می‌آموخت و در تعلیم خود بدیشان گفت:

³گوش کنید! اینک، برزگری بجهت تخم پاشی بیرون رفت. ⁴و چون تخم می‌پاشید، قدری بر راه ریخته شده، مرغان هوا آمده آنها را برچیدند. ⁵و تعدادی بر سنگلاخ پاشیده شد، در جایی که خاک بسیار نبود. پس چون که زمین عمق نداشت به زودی روید، ⁶و چون آفتاب برآمد، سوخته شد و از آنرو که ریشه نداشت خشکید. ⁷و قدری در میان خارها ریخته شد و خارها نمو کرده، آن را خفه نمود که ثمری نیاورد. ⁸و مابقی در زمین نیکو افتاد و حاصل پیدانمود که روید و نمو کرد و بارآورد، بعضی سی و بعضی شصت و بعضی صد. ⁹پس گفت: هر که گوش شنوا دارد، بشنود!

¹⁰و چون به خلوت شد، رفقای او با آن دوازده شرح این مَثَل را از او پرسیدند. ¹¹به ایشان گفت: به شما دانستن سِرِّ ملکوت خدا عطا شده، اما به آنانی که بیروند، همه چیز به مثلاً می‌شود، ¹²تا نگران شده بنگرند و نبینند و شنوا شده بشنوند و نفهمند، مباد بازگشت کرده گناهان ایشان آمرزیده شود.

¹³و بدیشان گفت: آیا این مَثَل را نفهمیده‌اید؟ پس چگونه سایر مثلاً را خواهید فهمید؟ ¹⁴برزگر کلام را می‌کارد. ¹⁵و اینانند به کناره راه، جایی که کلام کاشته می‌شود؛ و چون شنیدند فوراً شیطان آمده کلام کاشته شده در قلوب ایشان را می‌رباید. ¹⁶و ایضاً کاشته شده در سنگلاخ، کسانی می‌باشند که چون کلام را بشنوند، در حال آن را به خوشی قبول کنند، ¹⁷و لکن ریشه‌ای در خود ندارند، بلکه فانی می‌باشند؛ و چون صدمه‌ای یا زحمتی به سبب کلام روی دهد در ساعت لغزش می‌خورند. ¹⁸و کاشته شده در خارها آنانی می‌باشند که چون کلام را شنوند، ¹⁹اندیشه‌های دنیوی و غرور دولت و هوس چیزهای دیگر داخل شده، کلام را خفه می‌کند و بی‌ثمر می‌گردد. ²⁰و کاشته شده در زمین نیکو آنانند که چون کلام را شنوند آن را می‌پذیرند و ثمر

تَسْمَعُونَ، بِالْكَيْلِ الَّذِي بِهِ تَكِيلُونَ يُكَالُ لَكُمْ وَيُرَادُّ لَكُمْ؛
أَيُّهَا السَّامِعُونَ.²⁵ لَأَنَّ مَنْ لَهُ سَيِّعُطَى، وَأَمَّا مَنْ لَيْسَ لَهُ
قَالِذِي عِنْدَهُ سَيُؤْخَذُ مِنْهُ.

مثل البذار

²⁶ وَقَالَ: هَكَذَا مَلَكُوتُ اللَّهِ، كَأَنَّ إِنْسَانًا يُلْقِي الْبِذَارَ عَلَى
الْأَرْضِ²⁷ وَيَتَامُ وَيَقُومُ، لَيْلًا وَنَهَارًا، وَالْبِذَارُ يَطْلُعُ وَيَنُمُو
وَهُوَ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ.²⁸ لَأَنَّ الْأَرْضَ مِنْ ذَاتِهَا تَأْتِي بِثَمَرٍ، أَوَّلًا
تَبَاتًا ثُمَّ سَيْئَلًا ثُمَّ قَمْحًا مَلَأَنَ فِي السُّبُلِ.²⁹ وَأَمَّا مَتَى
أَذْرَكَ الثَّمَرُ فَلِلْوَقْتِ يُرْسِلُ الْمُنْجِلَ لَأَنَّ الْحَصَادَ قَدْ
حَصَرَ.

مثل حبة الخردل

³⁰ وَقَالَ: يَمَازًا نُسَبِّهُ مَلَكُوتَ اللَّهِ أَوْ بِأَيِّ مَثَلٍ
نُمَثِّلُهُ؟³¹ مِثْلُ حَبَّةٍ خَرْدَلٍ مَتَى زُرْعَتْ فِي الْأَرْضِ، فَهِيَ
أَصْغَرُ جَمِيعِ الْبُزُورِ الَّتِي عَلَى الْأَرْضِ،³² وَلَكِنْ مَتَى
زُرْعَتْ تَطْلُعُ وَتَصِيرُ أَكْبَرَ جَمِيعِ الْبُزُورِ وَتَضَعُ أَغْصَانًا
كَبِيرَةً حَتَّى تَسْتَطِيعَ طُيُورُ السَّمَاءِ أَنْ تَتَأَوَّى تَحْتَ
ظِلِّهَا.³³ وَبِأَمْثَالٍ كَثِيرَةٍ مِثْلُ هَذِهِ كَانَ يُكَلِّمُهُمْ حَسَبَ مَا
كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ أَنْ يَسْمَعُوا،³⁴ وَيَذُونَ مَثَلٍ لَمْ يَكُنْ
يُكَلِّمُهُمْ. وَأَمَّا عَلَى الْفِرَادِ فَكَانَ يُفَسِّرُ لَتَلَامِيذِهِ كُلِّ
شَيْءٍ.

يسوع يُسْكِنُ العاصفة

³⁵ وَقَالَ لَهُمْ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لَمَّا كَانَ الْمَسَاءُ: لِنَجْزِ إِلَى
الْعَبْرِ.³⁶ فَصَرَفُوا الْجَمْعَ وَأَخَذُوهُ كَمَا كَانَ فِي السَّفِينَةِ،
وَكَانَتْ مَعَهُ أَيْضًا سَفُنٌ أُخْرَى صَغِيرَةٌ.³⁷ فَحَدَّثَ تَوَهُ رِيحٌ
عَظِيمٌ فَكَانَتْ الْأَمْوَاجُ تَضْرِبُ إِلَى السَّفِينَةِ حَتَّى صَارَتْ
تَمْلِئُ.³⁸ وَكَانَ هُوَ فِي الْمَوْجِ عَلَى وِسَادَةٍ تَائِمًا،
فَاقْبَضُوهُ وَقَالُوا لَهُ: يَا مُعَلِّمُ، أَمَّا يَهْمُكُ أَنَا تَهْلُكُ؟ فَقَامَ
وَأَتَاهُ الرِّيحُ وَقَالَ لِلتَّحَرَّ: اسْكُتْ، إِنَّكُمْ. فَسَكَتَ الرِّيحُ
وَصَارَ هُدُوءٌ عَظِيمٌ.⁴⁰ وَقَالَ لَهُمْ: مَا بَالُكُمْ خَائِفِينَ هَكَذَا؟
كَيْفَ لَا إِيمَانُ لَكُمْ؟⁴¹ فَخَافُوا خَوْفًا عَظِيمًا وَقَالُوا بَعْضُهُمْ
لِبَعْضٍ: مَنْ هُوَ هَذَا؟ فَإِنَّ الرِّيحَ أَيْضًا وَالتَّحَرَّ يُطِيعَانِهِ.

می آورند، بعضی سی و بعضی شصت و بعضی صد.

مَثَلِ چراغ زیر تش

²¹ پس بدیشان گفت: آیا چراغ را می آورند تا زیر
پیمانه‌ای یا تختی و نه بر چراغدان گذارند؟²² زیرا که
چیزی پنهان نیست که آشکارا نگردد و هیچ چیز مخفی
نشود، مگر تا به ظهور آید.²³ هر که گوش شنوا دارد
بشنود.²⁴ و بدیشان گفت: با حذر باشید که چه
می شنوید، زیرا به هر میزانی که وزن کنید به شما
پیموده شود، بلکه از برای شما که می شنوید افزون
خواهد گشت.²⁵ زیرا هر که دارد بدو داده شود و از هر
که ندارد آنچه نیز دارد گرفته خواهد شد.

مَثَلِ رویدان دانه

²⁶ و گفت: همچنین ملکوت خدا مانند کسی است که
تخم بر زمین بیفشاند،²⁷ و شب و روز بخوابد و برخیزد
و تخم بروید و نمو کند. چگونه؟ او نداند.²⁸ زیرا که
زمین به ذات خود ثمر می آورد، اول علف، بعد خوشه،
پس از آن دانه کامل در خوشه.²⁹ و چون ثمر رسید،
فوراً داس را بکار می برد زیرا که وقت حصاد رسیده
است.

مَثَلِ دانه خردل

³⁰ و گفت: به چه چیز ملکوت خدا را تشبیه کنیم و برای
آن چه مَثَلِ بزنیم؟³¹ مثل دانه خردلی است که وقتی
که آن را بر زمین کارند، کوچکترین تخمهای زمینی
باشد.³² لیکن چون کاشته شد، می روید و بزرگتر از
جمیع بقول می گردد و شاخه های بزرگ می آورد،
چنانکه مرغان هوا زیر سایه اش می توانند آشیانه
گیرند.³³ و به مثل های بسیار مانند اینها بقدری که
استطاعت شنیدن داشتند، کلام را بدیشان بیان
می فرمود،³⁴ و بدون مثل بدیشان سخنی نگفت. لیکن
در خلوت، تمام معانی را برای شاگردان خود شرح
می نمود.

آرامش طوفان توسط عیسی

³⁵ و در همان روز وقت شام، بدیشان گفت: به کناره
دیگر عبور کنیم.³⁶ پس چون آن گروه را رخصت دادند،
او را همانطوری که در کشتی بود برداشتند و چند
زورق دیگر نیز همراه او بود.³⁷ که ناگاه طوفانی عظیم
از باد پدید آمد و امواج بر کشتی می خورد بقسمی که
برمی گشت.³⁸ و او در مُوجَر کشتی بر بالشی خفته بود.

پس او را بیدار کرده گفتند: ای استاد، آیا تو را باکی نیست که هلاک شویم؟³⁹ در ساعت او برخاسته، باد را نهیب داد و به دریا گفت: ساکن شو و خاموش باش! که باد ساکن شده، آرامی کامل پدید آمد.⁴⁰ و ایشان را گفت: از بهر چه چنین ترسانید و چون است که ایمان ندارید؟⁴¹ پس بی‌نهایت ترسان شده، به یکدیگر گفتند: این کیست که باد و دریا هم او را اطاعت می‌کنند؟